

Og vi var ret sikre på, at den usmagelige stemmekøbspolitik, der lå i selve det, at man gav de unge billigere transport, ville de fleste gennemskue og erkende, at sådan hænger verden selvfølgelig ikke sammen. Man kan ikke drive seriøs politik ved at gå rundt og love alle mulige forskellige grupper, at de nok skal få højere offentlige ydelser, vel vidende, at staten har en gæld, der er på langt over 800 mia. kr.

Bevares, i det her tilfælde forøger man ikke bare statsgælden. Man hævder at få regningen finansieret ved at forhøje afgiften på øl og vin, og jeg har da såmænd også hørt de politiske kommentatorer, der mente, at det nok var den mest rimelige måde at få pengene kradset ind på igen, al den stund at det er blandt unge mennesker, der er det største forbrug af øl og vin, så de kommer selv til at betale for deres billigere togbilletter.

Men der er nogle afledte effekter. Det er nemlig sådan, at det danske samfund med verdens højeste skatter og afgifter er meget følsomt over for at få særlig højere afgifter. Den danske befolkning har mange års træning i at finde muligheder til at slippe for at betale de ekstremt høje afgifter.

Og da det jo er sådan i dag, at den gamle mur mod syd ikke eksisterer længere, så de mængder af øl og vin, man i dag må hjemtage fuldstændig legalt fra Tyskland, er langt større end for år tilbage, ja, så frygter vi, at resultatet af det her ikke bare bliver, at danske handlende kommer til at miste omsætning, men også, at den danske stat i den sidste ende kommer til at miste penge på den her konto.

Det vil blive sådan, at de folk, som i dag kun overvejer, om de skal køre til Tyskland for at gøre deres indkøb, vil sætte sig i bilen og bevæge sig mod syd. Vi kan se, hvordan der i hvert fald i det jyske område i en lang række dagblade annonceres direkte fra grænsehandelsbutikkerne. De fortæller, hvilke tilbud der er på øl, vin, spiritus og andre ting, og folk lader sig friste over grænsen.

Oven i købet er det tit sådan, at specielt det lidt stærkere øl er væsentlig billigere i Tyskland end i Danmark. Derfor er incitamentet der allerede i dag, og hvis folk kan opleve, at de priser, de ser i deres egne lokale supermarkeder, nu stiger, ja, så bevæger folk sig mod Tyskland.

Og fuldstændig som hr. Oxdam rigtigt havde set, så fylder folk jo indkøbskurven med alle mulige andre ting, fordi der i Tyskland i forvejen kun er den halve moms på fødevarer af,

hvad vi har i Danmark, og så vil folk altså med stor fordel kunne indkøbe alverden af andre ting, når først de er i Tyskland. Og de økonomiske rammer for, hvor store indkøb man må gøre, er jo så høje i dag, at man kan få fyldt hele bilen op.

Det betyder, at vi taber omsætning, vi taber momsindtægter til staten i Danmark, og hvad endnu værre er, vi taber arbejdspladser i detailhandelen. Og derfor er det her forslag på alle punkter et asocialt forslag, som vil være med til at ødelægge både indtægtsgrundlaget for en lang række beskæftigede og også indtægtsgrundlaget for staten.

Og så kan hr. Jes Lunde som SF'er gå herop og sige: Jamen det betyder jo ikke noget, det er så få øre, det drejer sig om, men dér er jeg nødt til at gentage den kendsgerning, at det er den sidste dråbe, der får glasset til at flyde over, og dér vil der for en lang række danskere opstå den situation, at det så kan betale sig at gøre indkøb – og vel at mærke store indkøb – i det tyske område, og det ønsker vi ikke at give folk incitament til.

Fremskridtspartiet var med til i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne at kæmpe for at få stoppet den voldsomme grænsehandel, som vi havde på det tidspunkt, og heldigvis har vi fået nedsat afgiften på alt lige fra videobåndoptagere over parfume, cd'ere osv. og har kunnet høste gevinsten i form af at få omsætningen flyttet til Danmark.

Det her går i den forkerte retning, og derfor indstiller Fremskridtspartiet lovforslaget til forkastelse.

Frank Aaen (EL):

Der er allerede redegjort for, hvad pengene skal bruges til, og hvad der er baggrunden for lovforslaget, og jeg kan selvfølgelig bare sige, at vi støtter det her lovforslag.

Men lad mig så sige til debatten om grænsehandelsproblematikken, at den burde man vel i virkeligheden tage op en dag på en lidt anden måde, for det er utåleligt, at hver eneste gang vi diskuterer afgifter, så kommer vi hele tiden ind i den problematik, at det kan vi ikke på grund af grænsehandelsproblematikken. Det er jo ikke bare et problem her i forhold til vores politik med afgifter på øl og vin, men det er jo også et spørgsmål om vores afgiftspolitik i forhold til benzin og andre ting, hvor der altså også er store miljømæssige komplikationer.